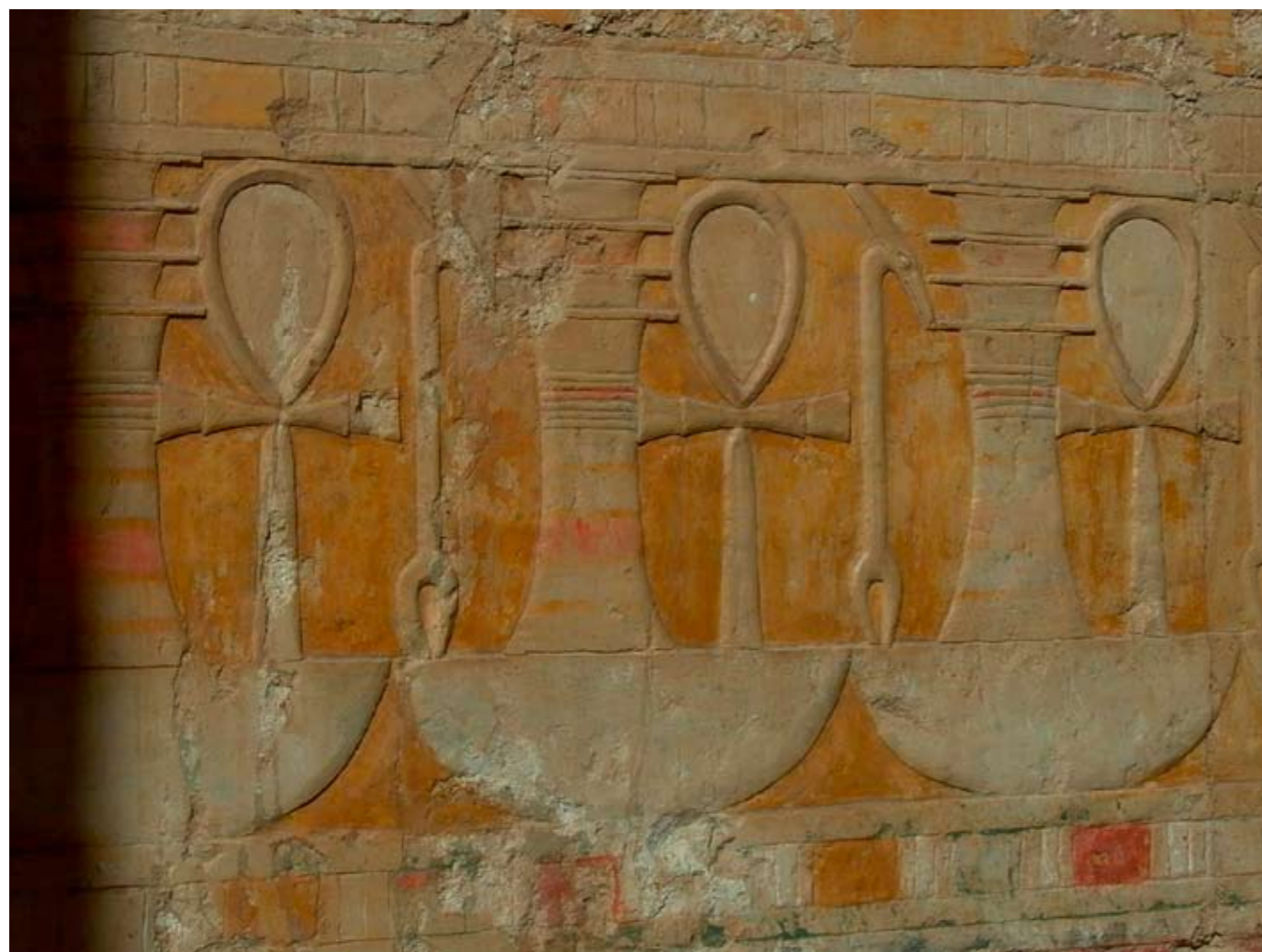

De 'Gulden Frequentie' van Gizeh

Deel 1A: Element Aarde

Het verhaal achter de 'Gulden Frequentie van Gizeh' is onderverdeeld in vier delen die gekoppeld zijn aan de vier natuurlijke basiselementen omdat deze vier aardse elementen gecodeerd zijn in de Grote Piramide van Gizeh: 1. 'Aarde' – 2. 'Water' – 3. 'Lucht' – 4. 'Vuur'. Elk element vertegenwoordigt een hoofdrichting van het kompas en samen vormen ze een cirkel van verbond die wordt overkoepeld door het vijfde element 'Ether'. Daarin spelen zich alle processen af waarbij Ether de goddelijke wereld vertegenwoordigt.

Element Aarde is het eerste deel uit de serie van vier die direct betrekking heeft op het gehele Gizeh Plateau gelegen aan de rand van Cairo. Het plateau wat we kennen van de sfinx en drie grote piramiden: de piramide van 'Khufu', 'Kha-F-Ra' (opvolger van Khufu) en 'Men-Kau-Ra' (opvolger van Kha-F-Ra en zoon van Khufu); allen farao's uit de 4^e dynastie: een tijdperiode van 2639 tot 2216 jaar v.Chr. Het Gizeh plateau is een hoger gelegen massief rotsplateau en is daardoor onlosmakelijk verbonden met de bouwwerken die daarop zijn gevestigd. Het zogenaamde 'contact' met de aarde is optimaal en later zal blijken waarom dit van groot belang is. Daarom kunnen we stellen dat de bouwwerken op het plateau deel uitmaken van het 'grote massief' ofwel de aarde zelf. Niet gehinderd of verstoord door tussenliggende grondlagen of verschillende steenlagen, maar een zuivere voortzetting van de aarde in steen. (Afb. 1)

Het element aarde wordt als het ware uitgebreid met deze eerder genoemde bouwwerken waarbij de piramiden op het van te voren geëgaliseerde rotsplateau zijn geplaatst op een enkele vloer van kalkstenen blokken om een waterpas gelegen fundament mogelijk te maken. Het kalkstenen vloerplatform van de Grote Piramide rust op de bewerkte rotsbodem en heeft een maximale afwijking van 15 mm over een afstand van 325 meter. Dit heet volmaakt horizontaal. (Afb. 2)

De sfinx echter bestaat uit één stuk rots en is gelegen in een uitgegraven 'bak' die ook weer deel uitmaakt van het rotsplateau. Door de vele renovaties van de sfinx door de jaren heen lijkt het alsof deze bestaat uit gelijksoortige blokken kalksteen. De sfinx behoort bij het complex van de piramiden en stamt daarom ook uit dezelfde tijd. Een tijd van ver voor de eerste Dynastie van de Oude Egyptenaren van omstreeks 3200 jaar v.Chr. Dat het huidige hoofd van de sfinx het hoofd van een farao uit het Oude Egypte is, verandert daar niets aan. Iedereen kan zien dat dit hoofd qua verhouding niet hoort bij het lichaam van de leeuw die gericht is op de oostelijke hemel en die de sfinx moet voorstellen. De 'waker' van Gizeh. (Afb. 3)

De 'sluier' die de waarheid bedekt zullen we eerst moeten wegnemen om tot geheel andere conclusies te komen die echter wel in strijd is met de huidige opvattingen van de

archeologen en egyptologen in het bijzonder die piramiden nog steeds associëren met grafcomplexen van beroemde farao's. Momenteel worden theorieën en opvattingen van moderne architecten en bouwmeesters steeds belangrijker en waardevol-

ste pioniers op dit gebied archeologie en astronomie gingen koppelen wat zeer verrassende conclusies tot gevolg had. De koppeling van deze twee op zichzelf staande disciplines is dan ook geïntroduceerd door onderzoekers die geen traditionele weten-

Afb.1 Het hoger gelegen rotsplateau vanuit het zuidwesten

Afb.2 Voortzetting van het 'grote massief'; bewerkte rotsbodem – vloer - piramide

ler als het om dit deel van onze geschiedenis gaat.

Een nieuwe en frisse kijk op bouwwerken en perioden uit onze vroege geschiedenis, maar wat nog belangrijker is; zelf observeren en inzien dat bepaalde geschiedenislessen misschien wel helemaal niet blijken te kloppen. Daarom is de 'Archeoastronomie' van groot belang geworden waarbij de eer-

schappelijke opleiding hebben gevolgd en dus meer open staan voor theorieën die ontstaan vanuit meerdere invalshoeken. Archeoastronomie valt echter niet onder de reguliere wetenschap en acceptatie in deze kringen valt menig wetenschapper dan ook zeer zwaar. Ook in de huidige natuurkunde bestaat er een deel "donkere of verborgen kennis" (Robbert Dijkgraaf

- Natuurkundige); natuurkundige fenomenen waarvan we weten dat ze bestaan, maar waarvan we niet weten hoe het werkt zoals bijvoorbeeld het fenomeen 'zwaartekracht' waarmee elke natuurkundige rekent maar niet exact weet wat het is en waardoor het wordt veroorzaakt.

De erfenis die ons is nagelaten is voor de huidige mens bestemd en de boodschap die daarmee gepaard gaat zullen we in de volgende hoofdstukken en delen proberen te ontcijferen. De tijd is nu aan ons en alleen door open te staan voor nieuwe en andere zienswijzen kunnen we het pad volgen dat ons leidt naar een betere en duurzame relatie met onze eigen aarde. Dit pad volgt niet de lineaire tijdlijn zoals we gewend zijn en waarmee we zijn opgegroeid - maar volgt een route langs perioden in onze geschiedenis waar we mogelijk al eerder zijn geweest; de cirkel van nalatenschap waarin niets is wat het op het eerste gezicht lijkt. Door zelf kritisch te blijven kijken en conclusies te wegen zullen we proberen de cirkel van deze nalatenschap te vervolmaken. Ons eigen inzicht en het zelf verwerken van daardoor verkregen informatie blijft daarin de rode draad en het loslaten van doctrines speelt daarbij een belangrijke rol.

De tijd van allesbepalende ego's is voorbij en de tijd van nieuwe inzichten en ideeën is nu aangebroken. (*Volkskrant* 5 maart 2012: "Wetenschapper heerst niet meer"). We zien het overal gebeuren; het grote 'ontwaken'. Maar eerst terug naar ons verleden. De verbinding met onze eigen Moeder Aarde ligt vast door het gekozen materiaal; het enorme rotsmassief van Gizeh. Het element aarde is daarmee bepaald, zijnde het eerste natuurlijke basiselement waaruit onze fysieke wereld is opgebouwd. Een fysieke wereld vastgelegd door de vier elementen aarde, water, lucht en vuur zoals gecodeerd in de Grote Piramide waarop we ons voornamelijk zullen concentreren naarmate het verhaal vordert. Er is eigenlijk maar één piramide en dat is de Grote Piramide van Gizeh. Het woord piramide is afgeleid van Semitische en Griekse benamingen en samenvoegingen van meerdere begrippen. De oude wetenschappen kwamen via Chaldea (deel van Babylon) via het Oude Egypte naar de Grieken. De Oude Egyptenaren noemden de grote piramide 'Khuti' wat 'de Lichten'

betekent. De betekenis hiervan is niet geheel duidelijk. Dit kan namelijk ook een overgenomen naam van een nog oudere periode zijn geweest en dus een erfenis blijken te zijn van een oudere beschaving aan de oude Egyptenaren.

Het woord piramide is afgeleid van het Griekse woord 'Pyramidos' wat is opgebouwd uit de woorden 'Pyr' wat "vuur" en

Afb.3 (boven) De sfinx geplaatst in de stenen bak uitgehouwen in het rotsplateau

Afb.4 (rechts) 'Harmonie van Water'

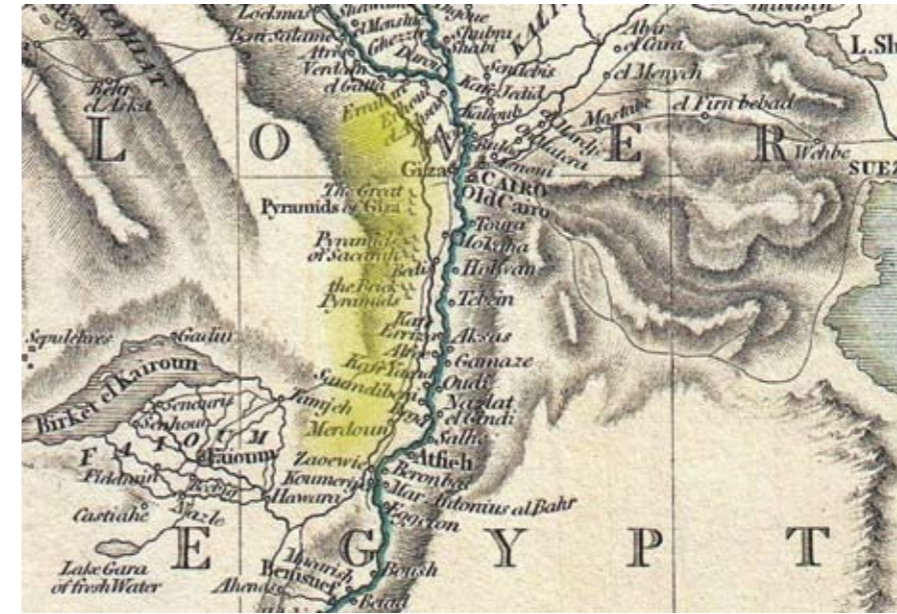

het woord 'amid' wat "in het midden" betekent. "Vuur in het Midden" zal dus niet slaan op de 'grafkamer' van de farao, maar zal eerder te maken hebben met een natuurkundig of scheikundig verschijnsel dat in de Grote Piramide optreedt. Vuur, energie, licht, maten zijn allemaal begrippen die te maken hebben met de Grote Piramide, want er is maar één 'Huis van Energie', 'Baken van Licht' en 'Monument van Maten' zoals we in een later stadium zullen zien. Alle andere piramiden danken hun naam dus alleen maar aan de Grote Piramide

vanwege de gelijkende vorm en later is deze benaming ook standaard geworden in de wiskunde. Natuurlijk spelen de overige piramiden van het Gizeh-plateau ook een belangrijke rol in het gehele proces, maar de inwendige constructie van de Grote Piramide is in alle opzichten uniek en nog het meest compleet. Er is geen andere piramide die zo nauw verbonden is met de vier elementen aarde, water, lucht en vuur. De 'Rode Piramide' van Dashur lijkt het meest

op de Grote Piramide voor wat betreft de inwendige constructie. De Rode Piramide maakte ook deel uit van een complex van drie piramiden en heeft een 'getrapte' galerij die veel weg heeft van de grote galerij in de Grote Piramide. Omdat de Grote Piramide een soort 'sluitstuk' was in het gehele proces zullen we daarom hier de meeste aandacht aan besteden. De Grote Piramide als onderdeel van het complex van Gizeh. Het plateau van Gizeh maakt deel uit van een band van piramidecomplexen over een afstand van ongeveer 80 kilometer gelegen

langs de Nijl, lopende vanaf Meidum in het zuiden stroomafwaarts via Gizeh naar Abu Roash enkele kilometers ten noorden van Gizeh. Een deel van deze band van piramidecomplexen wordt ook wel "The Band of Peace" genoemd. Een band van piramidecomplexen die op een bepaalde manier aan de machtige Nijl en elkaar zijn verbonden. Het altijd aanwezige water van de Nijl speelt daarin een belangrijke rol en het begrip 'Harmonie van Water' (Abd'El Hakim

Awayan) wordt zelfs voorgesteld door middel van een eigen inscriptie of hiëroglief. (Afb. 4)

De piramidecomplexen waar het om gaat zijn van noord naar zuid: Abu Roash, Gizeh, Abu Gorab, Abu Sir, Sakkara, Dashur, List en Meidum en stammen uit een periode van voor de tijd van de eerste dynastie van de Oude Egyptenaren ofwel de Vroeg-Dynastieke periode lopend vanaf 3150 v.Chr. tot omstreeks 2639 v.Chr. Ten tijde van de Vroeg-Dynastieke periode en de vestiging

van de eerste dynastieën waren de meeste piramidecomplexen nog volledig intact en was het niet meer dan logisch dat de eerste Egyptenaren zich daar gingen vestigen vanwege de bijzondere energie die uitging van deze bouwwerken. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat er nergens in Egypte hiërogliefen of teksten zijn gevonden die de bouw en de functie van de piramiden beschrijven. Elke handeling verricht door de oude Egyptenaren werd altijd uitvoerig

Afb.5 (boven) 'Het Verbond' aangegeven op een kaart uit 1805 over een afstand van ongeveer 80 kilometer

Afb.6 (links) De 'schat' van de grote piramide (British Museum Londen)

beschreven en opgetekend, maar de piramiden worden nergens genoemd. Stammend uit dezelfde tijdperiode en de verbintenis van deze complexen voor wat betreft de ligging, bouw, functie en dezelfde toegepaste hoogwaardige technologie ligt ten grondslag aan de bijzondere band die deze complexen met elkaar hebben. Voor zover we nu nog kunnen nagaan zijn de meeste genoemde piramidecomplexen ook daadwerkelijk fysiek met elkaar verbonden door middel van ondergrondse tunnels. Bewijs voor de aanwezigheid van

deze tunnels is volop aanwezig, maar wordt door de autoriteiten angstvallig verborgen gehouden. Zo zijn alle toegangen tot het tunnelsysteem van Sakkara afgedekt met enorme betonnen platen. De verbintenis van de diverse complexen via ondergrondse tunnels is echter een feit en kan alleen na het sluiten van een zogenaamd verbond. Het 'verbond van vrede': 'The Band of Peace'.

Het verband tussen deze piramidecomplexen heeft dan ook alles te maken met de uiteindelijke functie van de Grote Piramide ten tijde van het verbond. Een periode die aanvangt aan het einde van de laatste grote ijstijd omstreeks 10.500 v.Chr. ofwel 7350 jaar voor aanvang van de Vroeg-Dynastieke periode. Het land achter de illusie. Een vroege hoogstaande beschaving met een belangrijke boodschap voor ons.

De oude Egyptenaren noemden hun land 'Kemet' wat het 'zwarte land' betekent genoemd naar de zwarte vruchtbare modder die op de oevers van de Nijl achterbleef na de jaarlijkse overstromingen en die er voor zorgde dat ze het land konden verbouwen en leefbaar werd. Dit in tegenstelling tot 'Deshret' wat het 'rode land' betekent vanwege de rosig-geel gekleurde woestijn gelegen buiten de vruchtbare oevers van de Nijl. Hier is het Engelse woord voor woestijn van afgeleid: 'desert'. De moerasige Nijldelta wordt in dit verband wel het 'groene land' of 'Wadjet' genoemd.

Het verbond maakte deel uit van het oudste gedeelte van Kemet en werd volgens oude inheemse tradities ook wel 'Bu-Wizzer' genoemd wat 'het land van Osiris' betekent. Koningsgod 'Osiris' was een godheid uit de Egyptische mythologie en was de zoon van 'Geb', de god van de Aarde en dus de 'schepper' van leven. Hij werd de eerste koning van het Oude Egypte. (Afb. 5) Zo bestaan er nog meer Kemetiaanse uitdrukkingen die ons bereikt hebben via de laatste Kemetiaanse gids Abd'El Hakim Awayan die in 2008 is overleden. Deze man was een egyptoloog buiten de gevestigde orde en heeft verschillende mensen wakker geschud met zijn bijzondere zienswijzen over de periode van vóór de Oude Egyptenaren. Abd'El Hakim was zeer geïnteresseerd in de ondergrondse tunnels die de verschillende complexen verbonden en het belang van water en klank ofwel de

'Harmonie van Water'.

Zo werd het land Kemet aangeduid met 'Het-Ka-Ptah' ofwel de plaats van de manifestatie van de scheppergod 'Ptah' met daarin 'Per-Ka' als het huis van de doden (mastaba), 'Per-Ba' als het huis van gebed en meditatie (tempel) en 'Per-Neter' als het huis van de natuur of het huis van energie (piramide); het opwekken, transformeren, benutten en uitzenden van energie.

Voor de betekenis van 'Per-Neter' blijkt van zeer groot belang te zijn en heeft de Amerikaanse ingenieur Christopher Dunn geïnspireerd tot het schrijven *The Giza Power Plant* en Stephen Mehler tot het schrijven van *The Land of Osiris*. Dit voornamelijk dankzij de waardevolle inbreng van Abd'El Hakim die er voor zorgde dat mensen een andere deur openden en daardoor tot verrassende conclusies kwamen over de functie van bepaalde Egyptische bouwwerken en tempels, anders dan de egyptologen ons al jarenlang vertelden. Een volstrekt nieuwe wereld ontvouwt zich. De reis kan beginnen en gaat terug naar de eerste expedities in Egypte.

Vele onderzoekers hebben zich bezig gehouden met het Oude Egypte. Zo was Herodotus de eerste Griekse geschiedkundige die gedurende zijn reizen naar Egypte van 430 tot 450 jaar v.Chr. zijn bevindingen noteerde wat resulteerde in het standaardwerk "Historiën" waarin een groot deel over zijn reizen naar Egypte is opgenomen. Herodotus noemde Egypte het 'Geschenk van de Nijl'. Herodotus stond echter ook bekend als een fantast en het schijnt dat hij bepaalde gebeurtenissen beschreef die hij zelf nooit heeft kunnen zien of meemaken. Hij beschreef dus ook verhalen door de Egyptenaren verteld die vaak niet controleerbaar waren. Er is echter één uitspraak van Herodotus die wel van bijzondere aard is; hij vertelde dat je de piramide kon horen 'neuriën' of 'zingen' over zeer grote afstand.

De Grote Piramide maakte dus geluid zoals ook altijd werd beweerd door Abd'El Hakim die altijd zei: "It is all about sound", een uitspraak die ik altijd goed onthouden

heb.

Het geluid is een bijzonder gegeven uit de nalatenschap van Herodotus ook al heeft hij dit niet zelf meegemaakt of gehoord. Het past in dit verhaal onder het element lucht waar ik later op terug zal komen.

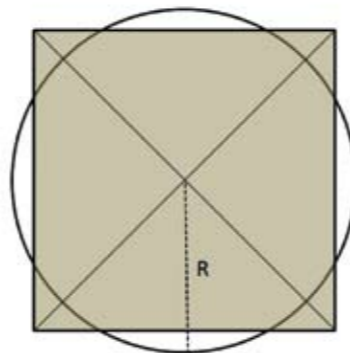
Sir Isaac Newton hield zich in 1660 al bezig met de wiskunde van de 'theoretische pira-

Vyse, John Taylor, Charles Piazzi Smyth, Sir William Mathew Flinders Petrie, en de broers John en Morton Edgar verantwoordelijk voor de eerste foto's van de inwendige piramide.

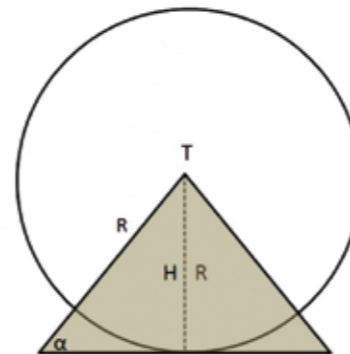
Serieuze en minder serieuze onderzoekers met allemaal hetzelfde doel: het vinden van de grote schat van de in de piramide begraven farao. Een schat werd nooit gevonden en men begon zich steeds meer bezig te

Afb.7 (boven) Ellemaat van 'Ptahmes'. Opperbouwmeester en hogepriester van Ptah. Sakkara-Leiden 1800 v.Chr.

Afb.8
'Kwadratuur van de cirkel'

Afb.9
Hellingshoek. Omtrek cirkel is 36.524,2 p"

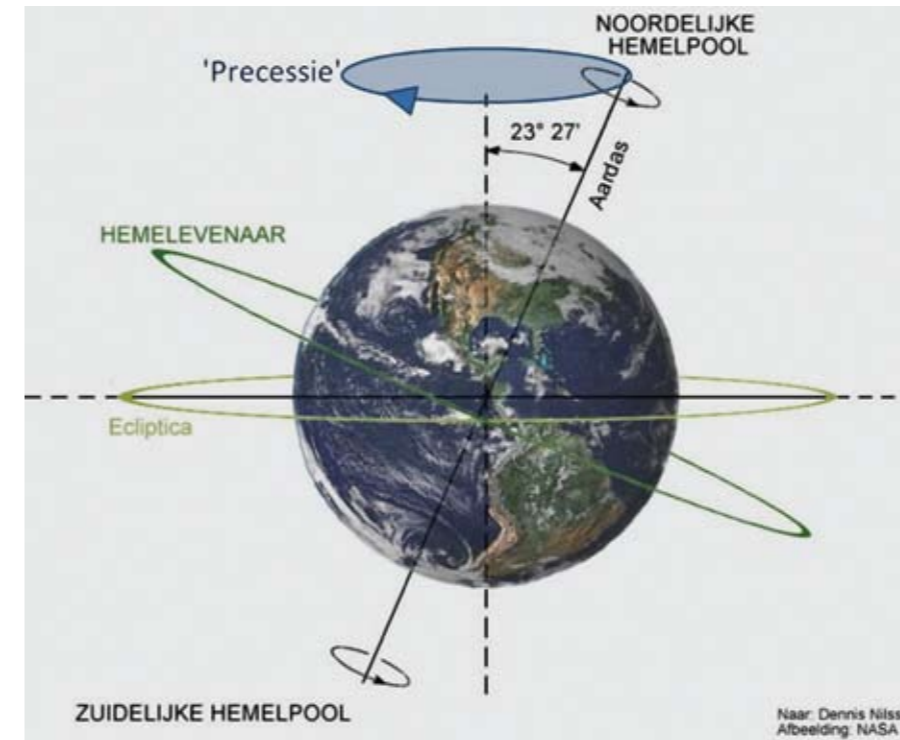
midde' en Napoleon nam in 1798 een leger van wetenschappers mee op zijn veldtocht naar Egypte om alle archeologische vondsten en bouwwerken in kaart te brengen. Napoleon stond aan de basis van de latere egyptologie en het werk "Description de l'Egypte" is daar een mooi voorbeeld van. Alles werd opgetekend en gecatalogiseerd. Napoleon zelf heeft eens een nacht alleen in de koningskamer in de Grote Piramide doorgebracht en hij heeft tot op zijn sterfbed nooit durven of willen vertellen dat hij daar had meegemaakt. Vooral in de 19^e eeuw is veel onderzoek verricht op het plateau van Gizeh door bijvoorbeeld Howard

houden met het nauwkeurig opmeten van het gehele complex. Deze resultaten zijn nu nog steeds goed bruikbaar. Dit opmeten van bijvoorbeeld de Grote Piramide ligt in de menselijke aard besloten en dit was natuurlijk bekend bij de piramidebouwers. Alleen door opmeten en uitvoerige berekeningen zal een latere beschaving beseffen dat het bouwwerk van grote onschatbare waarde is en accepteren dat we de afzender van deze 'bijzondere brief' die aan ons is geadresseerd wel degelijk zeer serieus moeten nemen.

Wanneer een onderzoeker voor het eerst aan zijn meetwerk begint loopt hij om het

gehele bouwwerk heen waardoor hij al onbewust de omtrek meet en omhoog kijkt om te bepalen wat de hoogte van het bouwwerk ongeveer zal zijn. Dit is precies de bedoeling van de ontwerpers, want daarmee zijn de uitwendige afmetingen van het bouwwerk al vastgelegd. Door middel van de codering van deze uitwendige afmetingen is de interesse van de onderzoeker gewekt en zal hij in ieder geval verder gaan

In dit artikel wordt niet ingegaan op het feit dat de Grote Piramide het graf zou zijn van farao Khufu. Het bewijs hiervoor geleverd door de egyptologie zijnde een afbeelding van het koningszegel van deze farao in een afgesloten ruimte boven de koningskamer is nauwelijks serieus te nemen mede door het feit dat er in geen enkele piramide ooit

Afb.10 De precessiecyclus van 25.920 jaar en de kantelingshoek van de poolas van 23°27'

met zijn onderzoek. Het zal duidelijk zijn dat er nooit een schat gevonden is in welke piramide dan ook. In de Grote Piramide van Gizeh heeft men alleen een granieten bal en een afgebroken pikhaak gevonden. Deze granieten bal blijkt nog een belangrijke aanwijzing te bevatten betrekking hebbende op het vierde element vuur.

Het bouwwerk zelf en zijn plaats in het gehele complex is de grootste schat die we ooit hebben kunnen vinden. Zelfs voor onze moderne beschaving is de Grote Piramide van Gizeh de veelbesproken 'Zaal der Archieven' waar we al zo lang naar op zoek zijn en waar alle kennis van vroegere beschavingen ligt 'verborgen'. Deze kennis ligt echter niet echt verborgen, maar is samengebracht in het bijzondere ontwerp van de Grote Piramide van Gizeh. (Afb. 6)

een hiëroglief of inscriptie over het leven van welke koning dan ook is gevonden. Het beeldje van Khufu waarvoor de piramide in 20 jaar zou zijn gebouwd is in Abydos gevonden op zo'n 300 km zuid van Gizeh en is te bezichtigen in het Egyptisch museum te Cairo. Dit beeldje is het enige overblijfsel uit de regeerperiode van Khufu en de enige afbeelding van deze farao.

Grafkamers van farao's waren zeer rijk versierd zoals duidelijk te zien is in de Vallei der Koningen nabij Luxor. Zelfs de zogenaamde sarcofaag in de koningskamer in de Grote Piramide bevat geen enkele versiering of inscriptie. Het was dan ook geen sarcofaag voor een overleden farao zoals in de Vallei der Koningen maar misschien wel voor een levend persoon. De Grote Piramide zou in twintig jaar zijn gebouwd voor farao Khufu en bestaat uit ongeveer

2,6 miljoen blokken kalksteen met een gewicht van enkele duizenden kilo's per blok. Dat betekent dat er iedere drie minuten een blok op zijn plaats moest worden gelegd met de ongelooflijke nauwkeurigheid waarmee het gehele bouwwerk is gebouwd. En dan houden we nog niet eens rekening met de inwendige piramide zoals kamers en ingebouwde gangen. Plafondbalken van graniet in de koningskamer hebben zelfs een gewicht van zo'n 70 ton. Volstrekt onmogelijk dus om dit alles in zo'n korte periode te bouwen zoals men nu nog steeds beweerd.

Omdat de meeste onderzoekers van Engelse komaf waren, werden de opmetingen verricht volgens Engelse maten te weten de 'yard', 'voet' en 'inch'. De oude Sumerische beschaving was in het bezit van een eenheid gelijk aan 1/500.000.000 deel van de 'aarde-fortrex' zijnde de poolas diameter van de aarde. Deze eenheid werd ook in het oude Egypte gebruikt bij de bouw van de Grote Piramide en werd door Piazzi Smyth de 'piramide inch' (p") genoemd. De piramide inch is gelijk aan 1,0011 Britse inch van 2,54 cm. en zullen we in het verhaal voortaan aanduiden met p".

Verder hanteerde men een voet van 11,62 inch en een Egyptische el van 20,5 inch ('Royal Cubit') die overeenkomt met 52,36 cm. Zo'n 'ellemaat' van 52,36 cm is te zien in het oudheidkundig museum in Leiden. (Afb. 7)

Omdat de Grote Piramide tevens een uitdrukking van tijd was zoals door onze aarde bepaald hanteerde men een 'standaard jaarcirkel' met een omtrek van 3652,42 p". Hierin vinden we ons zonnejaar terug van 365,242 dagen ('tropisch jaar').

Voor de bepaling van de Egyptische el namen ze vier jaarcirkels en maakten een vierkant met dezelfde oppervlakte als de vier cirkels samen en verdeelden de zijden van dat vierkant in honderd gelijke delen waarmee een el werd verkregen van 20,6066 piramide inch (100 delen is gelijk aan 2060,66 p"). Dit verkregen vierkant met zijden van 2060,66 p" werd aangenomen als de standaard Egyptische 'Aroura' voor het meten van oppervlakken. Dit Aroura vierkant komt dus overeen met 100 x 100 el = 10.000 el⁽²⁾. Zo is lengte, oppervlakte en tijd vastgelegd en gecodeerd in de Grote Piramide en geldt daarom als schaalmodel van onze aarde. De bedoeling was dus om de aarde te gaan bouwen in steen aan de

hand van deze eenheden. Het ontwerp is daarmee bepaald en vastgelegd.

In het ontwerp noemen we dit de 'theoretische piramide' en dus zal de gebouwde piramide een afwijking gaan vertonen. Bij het ontwerp wordt uitgegaan van een grondvlak met een omtrek van $36.524,2 p''$ gelijk aan een zonnejaar op aarde in dagen wanneer we de komma twee plaatsen naar links verschuiven, hetgeen we ongestraft mogen doen. Er wordt dus een vierkant grondvlak ontworpen gelijk aan de jaarcirkel van $36.524,2 p''$. In de wiskunde noemen we dit de 'Kwadratuur van de Cirkel' ('Squaring the Circle'). Vanwege het irrationale getal π dat ligt besloten in de formule voor bepaling van de omtrek van een cirkel ($2\pi \times$ straal cirkel) kunnen de omtrek van de cirkel en het vierkant in mathematische zin nooit gelijk zijn, ze kunnen hoogstens oneindig dicht bij elkaar liggen.

Voor de theoretische piramide geldt dat de omtrek van het grondvlak van de piramide gelijk is aan de omtrek van de cirkel door het toppunt van de piramide met een straal R die gelijk is aan de hoogte H van de piramide en daarmee ligt dan de hellingshoek van de theoretische piramide vast en bedraagt $51^\circ 51' 14,3''$. Daarmee zijn de eerder genoemde uitwendige afmetingen vastgelegd. De hellingshoek van de Grote Piramide bedraagt $51^\circ 52'$ en wijkt daarmee minder dan één boogminuut af van de hellingshoek van de theoretische piramide. Dit is zeer nauwkeurig. De omtrek van het grondvlak van de Grote Piramide is $286,1 p''$ kleiner dan die van de theoretische piramide. Dit wordt de 'afwijkingsfactor' genoemd en is opzettelijk ingebracht bij de bouw van de Grote Piramide. Deze afwijkingsfactor komt op verschillende plaatsen in de inwendige piramide terug. Zo is de verhouding van het landoppervlakte op aarde tot de totale oppervlakte van de aarde als $286,1 : 1000$. (Afb. 8)

De Grote Piramide heeft geen top, maar een topplatform. De straal van de cirkel die dit platform over vier zijden raakt is $286,1 p''$ omdat het verticale vlak der gangen van de Grote Piramide precies $286,1 p''$ naast de centrale as van de Grote Piramide ligt. Verder is de hoogte van de grote galerij in de Grote Piramide $286,1 p''$ hoger dan de hoogte van de eerste stijgende gang.

De Grote Piramide is exact uitgelijnd op het ware noorden. In 2008 was de afwijking 4 minuten ($4/60$ deel van een graad). Dit

is een zeer kleine afwijking en waarschijnlijk was de afwijking ten tijde van de bouw omstreeks 10.500 jaar v.Chr. nog kleiner of misschien wel nul.

De Grote Piramide ligt in het geografische centrum van alle landoppervlakken op aarde en verdeelt de totale landoppervlakte in vier gelijke stukken ten tijde van de bouw. Recent onderzoek heeft aangetoond dat dit zogenaamde landzwaartepunt niet meer overeenkomt met de exacte positie van de Grote Piramide maar enkele honderden meters afwijkt over een tijdsperiode van zo'n 12.000 jaar.

De som van de basisdiagonalen van het grondvlak van de Grote Piramide bedraagt $25.920 p''$ en komt overeen met de duur van de 'precessiecyclus' van de aarde. Dit is een omwenteling van de poolas en wordt ook wel 'Groot Galactisch Jaar' of 'Platonisch Jaar' genoemd van 25.920 zonnejaren. Dit komt overeen met de 'precessie' of verschuiving van de 'equinoxen'. De equinoxen of 'nachteveningen' zijn de snijpunten van de 'ecliptica' (schijnbare baan van de zon) en de 'hemelequator' (projectie van de equator op de hemelbol).

Wanneer de zon in één van deze snijpunten staat (tweemaal per jaar) is de lengte van dag en nacht overal op aarde gelijk (rond 20 maart en 23 september). Het verschuiven nu van deze snijpunten bedraagt 1° per 72 jaar en wordt dus weergegeven door het grondvlak van de Grote Piramide. Het getal 72 is daarom een belangrijk 'precessiegetal' en komt in meerdere bouwwerken van vroege beschavingen voor.

In tegenstelling tot de equinoxen kennen we ook de 'zonnewende' of 'solstitium' (zonnestilstand) rond 21 juni en 21 december die het tijdstip aangeeft waarop de zon vanaf de aarde gezien de meest noordelijke - of zuidelijke positie bereikt.

Op aarde wordt deze positie gemarkeerd door de beide keerkringen (Steenbokskeerkring en Kreeftskeerkring) op respectievelijk $23^\circ 27'$ Zuiderbreedte en Noorderbreedte. Deze kantelingshoek van $23^\circ 27'$ is verantwoordelijk voor de seizoenen op aarde. De equinoxen worden daarom ook wel lente- en herfstpunt genoemd. (Afb. 10)

De beide diagonalen van het grondvlak van de Grote Piramide wijzen tevens in de richtingen NW- en NO naar bouwwerken op aarde die volgens ingewijden ook gebouwd

zijn als kalender van de precessiecyclus zoals Stonehenge in Engeland (NW) en de ruïnes van Baalbek in Libanon (NO). Van Baalbek is weinig meer over in originele staat en daarom niet controleerbaar. ◀

Einde deel 1A van 4 delen

BRONNEN:

• Internet: Wikipedia en Google Earth

Boeken:

• 'De Steenen Spreken', C.F.P.H.D. van der Vegt 1940

• 'The Land of Osiris', Stephen S. Mehler 2001

Afbeeldingen:

5, Internet

10, Internet/NASA

Films:

• 'The Pyramid Code', Magdalena Productions 2009

• 'The Revelation of the Pyramids', Lumiere 2010